

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: „Forespørgsel af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (angaaende Cirkulæret af 15de Septbr. 1862 til Skoledirektionerne)“. (Forespørgslen findes i Folkethingstidenden Sp. 4243).

S. A. Hansen: Det er fremdeles Loven af 8de Marts 1856, som beskæftiger mig og saa ved denne Forespørgsel. I denne Lovs 3die Kap. § 9 er der bestemt, at naar et Skolelærerembede paa Landet eller i Kjøbstæderne bliver ledigt, skal Skoledirektionen eller Biskoppen, isald Kaldsretten tilkommer denne, udstede Bekjendtgjørelse om Vakancen og Indtægterne for Kaldet og derefter indkalde inden 6 Ugers Forløb Ansøgningerne fra de Personer, der ville ansøge dette Kald. Der er ikke i Loven talt om, at Ansøgninger fra Skolelærere, som sidde i Embede, skulle indleveres til vedkommende Præst for hemmelig og under Forsøgling af ham at faae en Paategning, og derefter til Provsten, for ogsaa at faae hans for den Ansøgende ubekjendte Erklæring, inden de komme til den Kaldsberettigede; og det fremgaaer af den Praxis, der har udvillet sig i de sex Aar, Loven har bestaaet, at hverken Administrationen eller Ansøgerne eller Sogneforstanderskaberne hidtil have opfattet Loven anderledes, end at Ansøgningerne skulde indsendes direkte til vedkommende Kaldsberettigede. Naar man gennemlæser enhver Bekjendtgjørelse i disse sex Aar fra de Kaldsberettigede, hvorved Ansøgningerne indkaldes, da vil man see, at der i dem anmodes om, inden den og den Dato at indsende Ansøgningerne til vedkommende Kaldsberettigede. — Smibleritid udkom der under 15de September f. A. fra den høitærede Kirke- og Undervisningsminister et Cirkulære til samtlige Skoledirektioner, som det maaskee for Tydeligheds Skyld maa være mig tilladt at oplæse, det er ikke langt. Det lyder saaledes: „Da Ministeriet maa ansee det som et billigt Forlangende af ved-

kommende Kaldsberettigede, at Ansøgninger om ledige Skolelærerembeder fra allerede ansatte Skolelærere og Andre, der beskæftige sig med Børneundervisning, skulle være forsynede med Erklæringer af Ansøgernes nærmeste Foresatte, navnlig vedkommende Sognepræst og Provst, anmodes Direktionen herved tjenstlig om, behageligen at ville bringe til almindelig Kundskab for samtlige Vedkommende i det Dem underlagte Distrikt, at Ansøgninger om ledige Skolelærerembeder for at komme i Betragtning ville være at indgive til den Kaldsberettigede Autoritet igjennem Paagjældendes ovennævnte Foresatte, der have at fremsende dem, forsynede med deres Erklæringer, og det uden Hensyn til, om Ansøgeren allerede er i Besiddelse af et skriftligt Vidnesbyrd fra Sognepræsten eller Provsten, som han lader følge Ansøgningen i Original eller i Gjenpart“. Den ærede Minister søger altsaa her at forandre den Forstaaelse af Loven, der hidtil har været gjort gjældende af enhver Kultusminister, vi have haft, og af samtlige Kaldsberettigede her i Landet — og af hvilken Grund? Forfaavidt man kan see nogen Grund, saa er det, fordi den ærede Minister mener, at det maa ansees for at være et billigt Forlangende af vedkommende Kaldsberettigede. Altsaa, fordi disse gjøre et Forlangende, hvortil man hidtil ikke har kunnet finde nogen Berettigelse i Loven, saa finder Ministeren det billigt at gjøre en saadan Begrændsning af Loven. Jeg kan ikke erkjende, at det er ønskeligt, at Administrationen saaledes griber ind med Hensyn til Anvendelsen af en Lov, der, som jeg gjentagne Gange har sagt, er en Lov, hvorved Regjeringen og Rigsdagen have indgaaet forskellige Overenskomster med hinanden, idet man har været villig til at give Befolkningen større Rettighed overfor Skolelærernes Kaldelse end tidligere, som en Gjengjældelse for de forsøgte Udgifter, som man i denne Lov paalagde Befolkningen til Almueundervisningen; dersom en Bestemmelse som den nutagne havde ligget i Loven, troer jeg, at den ærede Minister, eller hvilken den Minister nu var, som dengang sad her, strax maatte have sørget for, at denne